

ĻAUDONAS

Vēstis

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES AVĪZE Nr. 2 (291) 2020. GADA FEBRUĀRIS

REDAKTORES SLEJA

*Lūdzu, pamaniet, ka esat laimīgi un kādā brīdī
izsaucieties vai nomurminiet:*

“Ja šis nav jauki, tad es nezinu, kas ir.”

Kurts Vonnegūts

Sveicināti, laimīgie ļaudonieši!

Vaicāsi, kāpēc gan laimīgie? Vai tā nav laime, ka mēs dzīvojam vietā, kur neplosās dabas stihijas? Vai tā tiešām ir tik liela nelaime, ka šogad nav uzsnigusi sniega kārtā, kad tanī pašā laikā Kanādā bijuši aizputināti lielceļi un traucēta gaisa satiksme? Vai tā nav liela laime, ka esam tālu prom no lielā slimības uzliesmojuma Āzijas zemēs? Un vai tā ir nelaime, ka mēs, cik ātri apaukstējamies, tik ātri arī *tiekam uz strīpas*? Es varētu vēl turpināt meklēt salīdzinājumus ne tikai par globālām problēmām, bet arī par pavisam ikdienišķām lietām.

Caur koku zariem uz mums spīd saule, virs mūsu galvām ir jumti, esam siltumā, paēduši, tuvinieku un draugu ieskauti. Mēs esam šeit. Šis ir mūsu laiks. Un ir jāsāk saprast, ka MĒS esam tie, kas veido šodienu un arī rīt dienu. Attieksme, uztvere, darbs ar sevi ir ceļš uz gaišāku nākotni.

Vēlos jūs, mīļos lasītājus, informēt par pagasta avī-

zes piegādes procesa izmaiņām. Ir noslēgusies ilgga-dēja sadarbība ar Ļaudonas pasta nodaļu un pastniecēm Maiju un Guntu. Sākot no janvāra un arī turpmāk, katru avīzīti jūs pastkastītēs ielikšu es pati. Tāpēc vēlos atvainoties, ja pie jums janvāra „Ļaudonas Vēstis” nonāca ar aizkavēšanos vai izbrīnīja fakts, ka „pastnieks” ieradies tik vēlu. Šķirot tālāk šī mēneša izdevuma lapaspuses, atradīsiet plašāku informāciju, lūgumus saistībā ar šo tēmu.

Februāra mēnesis bijis sevišķi mierīgs, gaisā virmo pamatīga pavasara smarža, ausīm prieku rada putnu dziesmas, savukārt ar acīm varam vērot, kā plaukst pirmie sniegpulksteņi.

Šomēnes bijām lepmi uzņemt RTU vīru kori „Gaudeamus”, kuru balsis savienojās ar mūsmāju jaukto kori „Lai top!” koncertā „Dvēseļu putenis”. Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolā norisinājās „Piena spēka kausa” atlases sacensības volejbolā, ir pagājusi projektu nedēļa, kā arī aizritējis vakars, kad 12. klases skolēni saņēma žetongredzenus. Par to visu un daudz ko citu varat lasīt jau februāra avīzes lapaspusēs.

Saudzējiet sevi un sev apkārtējos!

Tiekamies jau martā!

Laimīgu dienu vēlot,
Katrīna Melānija Kļaviņa

VĒSTIS NO PAGASTA PĀRVALDES

Ļaudonas pagasta informatīvā izdevuma „Ļaudonas Vēstis” piegādes procesa izmaiņas

Kā jau minēju pašā pirmajā avīzes lapaspusē, avīzi turpmāk vairs nepiegādās Ļaudonas pagasta pasta nodaļas pastnieces.

Esmu atradusi jums, ļaudonieši, ļoti svarīgu informāciju par pastkastītēm, ko jums vajadzētu izlasīt un ņemt vērā. Kādus no noteikumiem atļausos pakomentēt, balstoties uz pieredzi, vadājos janvāra avīzes numuru.

„Noteikumi par pasta pakalpojumu sniegšanas vietu, pasta tīkla piekļuves punktu, pastkastīšu punktu un pastkastīšu ierīkošanu, izvietošanu un noformēšanu, kā arī pārrobežu pasta sūtījumu apstrādes vietu ierīkošanu”

„Pastkastīšu punktu un pastkastīšu ierīkošana, izvietošana un noformēšana”:

- Pastkastītes ierīko tā, lai būtu viegli aizsniegt to augšējo malu, kurai jābūt **ne augstāk kā 165 cm no zemes**.

Protams, ka pastkastītes neatradās augstāk par manu galvu, taču nācās redzēt arī pastkastītes pie privātmājām, kur kāti, pie kā tās piestiprinātas, ir nolūzuši, līdz ar to pastkastītes gulēja zemē. Jautājums jums, ļaudonieši: “Vai ērti ikdienā liekties pie zemes, lai saņemtu presi?”

- Pastkastītes izmēram un pastkastītes atvēruma izmēram jābūt tādam, lai tajā varētu ievietot vienkāršās vēstules **A4 formātā**.

Arī Ļaudonas pagasta laikraksts iznāk A4 formātā. Jāatzīst, ka neliela daļa pastkastīšu atbilst tam, lai tajās ieslidinātu vien C5 formāta (11,4x16,2cm) aplokšni/citu preses materiālu. Es nesaku, ka man bija grūti pārlocīt avīzi uz pusēm, bet, domājot par jūsu ērtībām, aizdomājos līdz tam, cik “patīkami” ir lasīt ielocītu avīzi...

- Pastkastītēm jābūt izgatavotām **no izturīga materiāla**.
- Pastkastītēm, kuras izvieto ārpus ēkas, jābūt **aizsargātām no nokrišņu iekļūšanas**.

Ja jūs dzīvojat privātmājā un jums pieder pastkastīte, kas gatavota no koka, un tā nav aizsargāta ar jebkādu materiālu, tad iesaku iet laikam līdzī un nomainīt savu pastkastīti.

- Daudzdzīvokļu mājās **pastkastītes novieto pirmā stāva kāpnu telpā**. Ja daudzdzīvokļu mājas pirmajā stāvā nav kāpnu telpas vai kāpnu telpā tehnisku iemeslu dēļ pastkastītes novietot nav iespējams, tās novieto otrā stāva kāpnu telpā.

- Uz pastkastītēm, kas novietotas **daudzdzīvokļu mājās**, norāda **dzīvokļa numuru**.

Ņemot vērā to, ka es neesmu tik kvalificēta pastniece, es atzīstu to, ka es nezinu Ļaudonas pagasta daudzdzīvokļu māju iedzīvotāju dzīvokļu numurus. Mans lūgums jums: ar marķieri, uzrakstot savu uzvārdu vai jebkā citādi, atzīmēt piederību savai pastkastītei. Nevēlos ielikt avīzi kādam, kas dzīvoklī nedzīvo, bet dzīvoklim ir pastkastīte. Piegādājot „Ļaudonas Vēstis”, par to, vai pastkastīte tiek/netiek izmantota, varēju vien secināt no tā, vai tajā atradās veci vēlēšanu bukleti vai zirnekļu tīkli.

- Pie atsevišķām savrupmājām, viensētām, arī dvīņu un rindu mājām pastkastītes novieto pie mājas teritorijas ieejas žoga vai citā labi apgaismotā un **drošā vietā, kas ir pieejama pastniekam (pasta piegādātājam) jebkurā laikā**.

Runājot par drošību... Ļaudonas pagasta iedzīvotāji, lūdzu, pieskatiet savus mājas mīluļus! Varu atklāt, ka man nebija patīkami kāpt ārā no mašīnas, kad pretī skrien trīs mazi suņi. Vai arī kā kādā citā sētā - viens milzīgs suns. Lūdzu, gādājiet par to, ka pastkastītes atrodas, piemēram, mājas priekšpusē, kas redzama no ceļa.

- Uz pastkastītēm, kas novietotas pie privātmājām, **norāda mājas numuru vai mājas nosaukumu, vai uzvārdu**.

- Ja privātmāja atrodas pie pievedceļa (ceļš, kas savieno tuvāko valsts vai pašvaldības autoceļu ar attiecīgo privātmāju), pastkasti novieto **ne tuvāk kā 5 m un ne tālāk kā 10 m** no minētās tuvākās valsts vai pašvaldības autoceļa

klātnes malas - vietās, pie kurām pasta komersanta auto-transporta līdzekļi var ērti piebraukt un manevrēt, netraucējot ceļa satiksmi.

Šis noteikums ir vairāk attiecināts uz ārpuscentrā dzīvojošajiem pagasta iedzīvotājiem. Ir ļoti nelietderīgi braukt pa pievedceļu, uz kura atrodas viena vienīga māja, divus vai trīs kilometrus, lai iemestu vienu vienīgu avīzi. Manuprāt un arī likumaprāt, pastkastītēm jāatrodas labi redzamās vietās **ceļa galos**, tiešām ceļa malā, nevis 3-4 metrus no malas. Tumsā braucot (piedodiet man par to, bet man tiešām, tiešām cita laika avīzes piegādei, uzzinot jaunumus par piegādes procesa izmaiņām, nebija!!!), ir ļoti, ļoti grūti atrast pastkastītes. Ir grūti pamanīt iemītās „taciņas līdz priedītei”.

Es ļoti ceru, ka šo lielo informācijas devu jūs nebūsiņiet ņēmuši ļaunā. Ļoti labi apzinos, ka pārmaiņas ir grūti pieņemt, bet es aicinu tiešām iet *laikam līdzī*. Esiet pretimnākoši! Šajā rakstā minētie fakti nav *izrauti no zila gaisa*. Man kā jaunajai pastniecei visa šī pastkastīšu lieta bija liels izaicinājums.

Pirmie pie janvāra „Ļaudonas Vēstīm” tika Sāvienas, Kalnvirsas un Beļavas iedzīvotāji. Pirmajā vakarā avīžu piegāde prasīja četras stundas. Nākamajā rītā, kas sākās jau rīta agrumā ap plkst. 7.00, avīzes saņēma arī Kalnāji un Toce. Padarot savu primārā darba pienākumus, nodrošināju arī avīzes piegādi līdzās Mūrnieku un Mētrienas ceļa esošajām mājām. Un vakarā no plkst. 20.00 līdz plkst. 22.00 avīzes beidzot saņēma arī centrā dzīvojošie ļaudonieši.

Darbs nebija un nebūs viegls, bet viss ir padarāms.

No sirds vēlos pateikties par ilggadējo sadarbību Ļaudonas pasta nodaļas pastniecēm.

Katrīna Kļaviņa

Plašāk ar noteikumiem iespējams iepazīties: pasts.lv, sadaļā „Par mums”

MĒNEŠA JUBILĀRS

*Dzīvot brīnumā un noturēties,
Šūpoles pār šķērskoku dzīt,
Lai tad aizturētā elpā spētu
Pasauli kā jaunu ieraudzīt.*

19. februārī 80 gadu jubileju atzīmēja
ARTŪRS REKSIS

Sirsnīgi sveiceni un laimīgas dienas!

Katrīna Kļaviņa

VĒSTIS NO IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒM

Ziņas no Ļaudonas pagasta pirmsskolas izglītības iestādes „Sirsniņdienas” aktivitātes

PII "Brīnumdārzā" šogad, gaidot "Valentīndienu", organizējam "Draudzības nedēļu".

Tajā iesaistījās visi audzēkņi, viņu vecāki, darbinieki. Katrs varēja sagādāt cits citam prieka mirkļus labo vārdu veidā. Iestādē darbojās "Labo vārdu pasts", kur katrs varēja veltīt kādam mīļus vārdus un pateikt paldies.

Uz kopīgo pasākumu kopā ar Sirsniņmeiteni dalībnieki ieradās, pārgērbusies savu mīļāko varoņu tēlos. Tie bija gan karalis un karaliene, gan princeses un bruņinieki, gan pūķi, gan zobu feja, gan sūklis "Bobs", gan arī iemīļoto dzīvnieku un kukaiņu maskās tērpušies dalībnieki.

Visi aktīvi piedalījās Sirsniņmeitenes radoši un atraktīvi vadītajās rotaļās un izdarībās. Paldies vecāku padomes pārstāvei Signei Prušakevičai, kura iejutās Sirsniņmeitenes lomā, par interesanti novadīto pasākumu.

Paldies vecākiem, kuri īpaši piedomāja pie varoņu tēliem saviem bērniem!

Valentīna Venere, "Zaķu" grupas skolotāja

Lielā „Brīnumdārza” saime - gan audzinātājas, gan audzēkņi, gan Sirsniņmeitene (Signe Prušakeviča).

Ziņas no Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas

Pagājušā gada nogalē, laikā posmā no 10. līdz 11. decembrim, mūsu skolā notika skolas darba izvērtēšana jeb akreditācija.

Tikko esam saņēmuši akreditācijas ziņojumu, kurā vēstīts, ka skola akreditēta uz sešiem gadiem. Turpināsim strādāt pie jauno kompetenču ieviešanas projekta "Skola 2030", kas visās skolās jāievieš ar 2020. gada 1. septembri. Pirmie šo reformu realizēs 1., 4., 7. un 10. klašu skolēni un viņu skolotāji. Šeit noteikti būs nepieciešams vecāku atbalsts un izpratne.

Savukārt jaunajā mācību semestrī no 10. līdz 12. februārim skolā notika projektu dienas par skolas vēsturi, jo septembrī ir plānots tradicionālais skolas absolventu salidojums.

Klašu kolektīvi papildināja skolas muzeja materiālus. Skolas tradīcijas pētīja 5. klase, par tehniskajiem darbiniekiem uzzināja 6. klase, 7. klase intervēja skolotājus, bet 8. klase izzināja skolas administrācijas un atbalsta personāla nodomus un turpmākos darba plānus. Savukārt 9. klase ciemojās pie pagasta pārvaldes vadītāja Artūra Portnova.

Materiāli vēl tiek apstrādāti un pilnveidoti, lai absolventi ar interesi var uzzināt arī šodienas skolas aktualitātes.

10. un 11. klašu skolēni turpināja strādāt pie zinātniski pētnieciskajiem darbiem par savu izvēlēto tēmu skolotāju konsultantu vadībā.

Mūsu skolas 12. klase šo nedēļu noslēdza ar skaistu Žetonvakaru.

Visas Latvijas "Ēnu dienā", 12. februārī, piedalījās arī mūsu skolas skolēni. Audzēkņi bija izvēlējušies "ēnot" dažādu profesiju pārstāvjus - pirmsskolas skolotāju, bibliotekāru, frizieru, ugunsdzēsēju, skolotāju, remontatlēdznieku un citu profesiju pārstāvjus. Atsauksmes dažādas - cits domā "ēnot" arī nākamajā gadā, lai vēl dziļāk iepazītu izvēlēto profesiju, bet cits teica, ka attiecīgo profesiju noteikti neizvēlēšies. Dosim iespēju nākamgad "ēnot" citu profesiju pārstāvjus.

Ērika Pomere, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas direktora vietniece mācību jomā

Žetonvakars

Žetonvakars ir pasākums, kurā 12. klases skolēni parāda savas radošās prasmes, kuras ir apguvuši, mācoties skolā.

Vakara pirmajā daļā tika rādīts iepazīšanās video, kurā mēs, 12. klase, sevi ironiski pozicionējam kā mafiju. Kāpēc tieši mafija? Tāpēc, ka tajā valda spēcīga uzticēšanās.

Vēlāk ar runu uzstājās gan skolas direktors Guntis Lazda, gan pagasta pārvaldes vadītājs Artūrs Portnovs. Apsveikumus saņēmām arī no 10. un 11. klases, kā arī no skolēnu pašpārvaldes.

Kā jau ierasts, vakara gaitā sacījām pateicības vārdus gan vecākiem, gan skolotājiem par atbalstu un sapratni visu skolas gadu garumā. Skolotājiem bija sarūpēts īpašs pārsteigums – "Dziesma par laimi".

12. klases skolēni Žetonvakara pasākuma laikā. No kreisās: Eva Stradiņa, Nauris Krišjānis Kuprāns, Viktorija Brutāne, Krīsters Kuprāns, Enija Zaķe, Renārs Cvetkovs, Anita Sindija Skrupska, Markuss Gābers, Loreta Ducena, Linda Rūtenberga, skolotāja Antra Punovska.

Beidzot saņēmām arī ilgi gaidītos žetongredzenus, kas kalpo kā piederības simbols savai skolai.

Vakara otrajā daļā uzstājāmie ar lugu "Īsa pamācība mīlēšanā". Šāda luga tika izvēlēta, jo Žetonvakara pasākums notika Valentīndienā – 14. februārī. Daži lugas fragmenti bija nofilmēti video, tas padarīja priekšnesumu daudz interesantāku.

Paldies visiem, kuri bija ierašanās un bija šajā svarīgajā pasākumā kopā ar mums!

Anita Sindija Skrupska,
viena no žetongredzena saņēmējām

ĻAUDONA, LEPOJIES!

"Skolu kausa" 1. posma sacensības Ļaudonā

6. februārī Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolā notika "Piena spēka" 18. kausa izcīņas pirmā posma sacensības vidusskolu grupā. Šajās atlases sacensībās piedalījās Lubānas vidusskolas, Madonas Valsts ģimnāzijas un Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas komandas - gan meiteņu, gan zēnu.

Starp meiteņu komandām pirmo vietu izcīnīja Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas komanda, uzvarot Madonas Valsts ģimnāziju ar rezultātu 2:0 (setos 21:18 un 21:12). Lubānas vidusskolas komandu ļaudonietes uzvarēja ar rezultātu 2:0 (setos 21:12 un 21:15). Otrā vieta - Madonas Valsts ģimnāzijas komandai un trešā vieta Lubānas vidusskolas jauniešiem. Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas komandā spēlēja: Enija Zaķe, Viktorija Brutāne, Ilona Kalupniece, Armanda Silabriede, Loreta Ducena, Justīne Kalniņa un Viktorija Burceva.

Arī starp zēnu komandām pirmo vietu ieguva Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas komanda, uzvarot Lubānas vidusskolas komandu divos setos ar rezultātu 21:10 un 21:14. Madonas Valsts ģimnāzijas komandu Ļaudonas

A. Eglīša Ļaudonas vidusskolas meiteņu komanda.

A. Eglīša Ļaudonas vidusskolas zēnu komanda.

puiši uzvarēja ar rezultātu 2:0 (setos 21:19 un 21:16). Otro vietu izcīnīja Lubānas komanda un trešo vietu ieguva Madonas Valsts ģimnāzijas komanda. Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas komandā spēlēja - Rovens Miškinis, Sergejs Plaunovs, Markuss Gābers, Kristers Kuprans, Mārtiņš Kalniņš, Sergejs Balanovs, Ralfs Gurskis un Verners Šveds.

Pirmā posma izspēlējot uzvarētājkomandas ir izcīnījušas tiesības piedalīties finālsacensībās, kas notiks 4. aprīlī Rīgā, Skonto hallē.

Anita Kidala,

Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas sporta skolotāja

Ciemos Latgalē

*Tu mani nobūri, tu mūžam mainīgā,
Man tevi neuzburt, sirds jūtas vainīga,
Ar miglas līdumiem un Rāznes spīdumiem,
Kad sapņos pagalvī - tu, Latgale.*

(Pēteris Jurciņš)

Pērnajā rudenī, 23. novembrī, koris „Lai top!” viesojās Nagļos ar jau Stokholmas braucienam sagatavoto programmu - koncertu „Dzīve... kā dzeņa vēders”. Izrādījās, ka Nagļu tautas namā ir dziedājuši daudz un dažādi ansambļi, bet koris - nē. Tā klausītājiem bija pirmā tikšanās ar kora mūziku savā pagastā. Tautas nama zāle plaša un skanīga, dziedāt bija bauda. Publika bija tik atsaucīga un sirsnīga, ka koncerta izskaņā sveica mūs ar stāvaplasiem.

Koncerta iespaidus „Rēzeknes Vēstis” paudusi koncerta klausītāja Paulīna Zvaigzne: „Jauktā kora „Lai top!” koncerts Nagļos bija tik emocionāls, ka

turpinājums 6. lpp. →

turpinājums no 5. lpp.

lika sirdij pukstēt straujāk. Balsis, diriģenta roku vadītas, skanēja dievīgi. Tu skaidri dzirdi katru vārdu, katru skaņu un jūti, ka dzied tikai tev. Un tava dvēsele dzied līdzti!"

Savukārt šī gada pašā sākumā, 4. janvārī, ceļš aizveda uz Nautrēnu pagasta Rogovku, kur kopā ar dzejnieci, bijušo nautrēnieti, Antoņinu Lubeju tikāmies koncertprogrammā "Mūsu mīlestība tev, Latgalīt" vēl Ziemassvētku un Jaungada baltajā noskaņā.

Autores lasītie dzejoļi mijās ar tematiski saskaņotām

kora dziesmām. Klausītājus īpaši uzrunāja mūsu dziedātā dziesma „Mes esam” (“Mēs esam”), kuras teksts arī ir nautrēniešu novadnieces Annas Rancānes rakstīts un mūziku tai komponējis Aivars Broks.

Šajā sezonā koris apgūst daudz dziesmu latgaliešu valodā, jo gatavojamies kora svētku koncertam, kas 7. jūnijā notiks Daugavpils Stropu estrādē.

Aija Driksna, kora prezidente

VĒSTIS NO BJIC „ACS”

Sveiciens jaunajā gadā!

Pagājušā gada aprīlī Ļaudonā aizsākās brīvprātīgo jauniešu kustība, kurā dažādos pasākumos iesaistījām gan jauniešus no Ļaudonas pagasta, gan no citiem. 29 jaunieši pagājušajā gadā bija atsaucīgi, atvērti, ieinteresēti un pavadīja vairāk nekā 1000 stundas brīvprātīgā darbā gan Ļaudonā, gan Madonā.

Kā var kļūt par brīvprātīgo? Uzraksti man, un, kad tuvosies kāds pasākums, es tev piedāvāšu šo iespēju. Neaudz par statistiku - tālākais palīgs mums ir Alvis no Jēkabpils, bet vistuvāk uz kultūras nama pasākumiem sanāk doties Andrim un Amandai. Visaktīvāk darbojušies - Enija, Diāna, Andris, Renārs, Linda. Paldies, jaunieši, par to! Jūs visi esat ieguvēji!

Pagājušā gada vasaras lielākais notikums mūsu brīvprātīgajiem jauniešiem bija dalība Pasaules čempionātā rollerslēpošanā - piecas intensīvas dienas, kuru laikā bijām daļa no starptautiskām sacensībām. Mūsu jaunieši brauca sagaidīt sportistus uz lidostu - uzlaboja savas angļu valodas zināšanas, bija tulki un gidi vienlaicīgi, palīdzēja autobusu šoferiem ar sportistu vēlmju un maršruta plānošanu - nepārtraukti *kāpa ārā* no savas komforta zonas un ieguva jaunus kontaktus dažādās valstīs. Pasaules čempionāta laikā darījām dažādus darbiņus un noteikti paplašinājām savu redzesloku uz noguruma robežas. Un arī šogad Ļaudonas brīvprātīgie noteikti turpinās iesākt!

Janvārī mēs gatavojamies sveču mēnesim un lējam sveces - krāsainas, smaržīgas un dažādās formās. Prieks par paveiktajiem darbiņiem. Februārī, Valentīndienas noskaņās, veidojam dažādas sirds formas ziepītes. Šogad esam mielojušies ar gardu picu (paldies meitenēm par picas gatavošanu un pušiem par ēšanu), ābolmaizi un cepumiem. Ēdiens vieno! Ja ir vēlme vēl ko gardu pagatavot, droši nāc ar produktiem - palīdzēsim realizēt dažādas idejas.

Esam sastopami Instagram platformā @bjicLaudona, kur papildinām informāciju par aktuālajiem notikumiem centriņā. Seko līdzī! Katru mēnesi laikrakstā "Stars" ir informācija ar Madonas novada jauniešu centru aktivitātēm, kur var atrast arī mūsējo.

Ja kādam no vecākiem interesē tas, kas notiek centriņā, var droši sazināties ar mani (tel. 25461600).

Katru otrdienu pie mums notiek dambretes pulciņš. Vai ir vēl kāds gribētājs? Ar prieku sagaidītu sākumskolas

Daļa no bērnu gatavotajām svečm.

bērnus pie mums uz nodarbībām. Lūgums iepriekš pieņemt. Ja ir interese arī vecākiem jauniešiem - sazināties ar mani.

Pie mums nemainīgi pieejamas dažādas galda spēles, origami locīšana, iespējas darboties radoši un daudz kas cits. Esam iegādājušies jaunu novusa galdu. Kauliņi pa galdu slīd perfekti. Šobrīd arī norisinās novusa turnīrs, kas turpināsies līdz brīdim, kamēr lielākā jauniešu daļa būs to izspēlējusi. Lai ātrāk uzzinātu labākos, aicinām draugus uz spēli! Mums ir pieejami arī prāta mežģi. Kas tas ir? Tas ir izdomāt, kā salikt pareizi no dažādām bumbiņām trijstūri vai no maziem trijstūriem un kociņiem izveidot piramīdā piramīdu.

Jaunietī, nāc un izmēģini! Mēs tevi ļoti gaidām. Uz tikšanos!

Katrīnas Stafeckas,

BJIC vadītājas pienākumu izpildītājas, teksts un foto

VĒSTIS NO SOCIĀLĀS APRŪPES CENTRA

Svētku laiks Ļaudonas pansionātā

Līdzko adventes vainagā tiek iedegta pirmā svece, tā lēnām tiek gaidīti Ziemassvētki, laiks, kad notiek brīnumi un kad cilvēki cits par citu domā vairāk nekā ikdienā.

Ziemassvētku gaidīšanas laiks bija īpašs arī Ļaudonas pansionātā. Svētku laikā notika vairāki koncerti, kuri priecēja pansionāta iemītniekus. "RĪDZES" pamatskolas skolēni visiem pansionāta klientiem bija atsūtījuši vēstules un vēlāk atbrauca ciemos ar moderno deju koncertu.

turpinājums 8. lpp. →

← turpinājums no 7. lpp.

Ar skaistām dziesmām un dzejoļiem ciemos ieradās arī Bērzaunes pagasta skolēni. Ar viņiem kopā bija ieradies Ziemassvētku vecītis, lai īpaši sveiktu tos klientus, kuri kādreiz dzīvojuši un viņu deklarētā dzīvesvieta ir Bērzaunes pagastā.

Tāpat Ziemassvētku sveiciens ar dzejoļiem un vijoles stīgu skaņām ieskandināja Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas skolēni.

Ar izrādi "Ziemassvētki rūķu bodē" izklaidēja vietējais Ļaudonas pašdarbnieku amatierteātris. Pēc izrādes rūķi palīdzēja visiem izdalīt dāvanas, kas tika sūtītas Eņģeļu pasta "Ziemassvētki" un "Piepildi sapni!" projektu ietvaros. Tajā pašā dienā ciemos ieradās Baiba Veisa ar katram klientam sarūpētām dāvaniņām -

krūzītēm, grāmatām, kalendāriem, saldumiem un pastkartītēm, lai viņi paši varētu kādam uzrakstīt un nosūtīt apsveikuma kartītes.

Un noslēgumā, ieskandinot jauno - 2020. - žurkas gadu, ciemos ar svētīgām dziesmām ieradās viesi no Liezēres - Zane, Oskars un Gatis. Skanēja dziesmas ne tikai latviešu, bet arī angļu un krievu valodā.

Kopumā svētku laiks pensionātā bija ražens un piepildīts ar koncertiem. Ir jauki zināt, ka neesi aizmirsts, sajust, ka kādam rūpi un ka kāds par tevi domā. Novēlu visiem, ne tikai pensionāta klientiem, bet arī pārējiem cilvēkiem nejusties un nebūt vieniem arī ikdienas steigā!

Vita Seļma, sociālā darbiniece

VĒSTIS NO ĻAUDONAS PAGASTA BIBLIOTĒKAS

Ļaudonas pagasta bibliotēkā gads iesācies darbīgi. Notikuši vairāki pasākumi, bija apskatāmas vairākas grāmatu autoru nozīmīgām jubilejām veltītas literāras izstādes, iegādātas jaunas grāmatas.

Pagājušā gada vasarā izskanēja aicinājums ikvienam interesentam iesaistīties lasīšanas veicināšanas programmā "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2019", kuras ietvaros tika piedāvāts izlasīt sešas grāmatas atbilstoši savam vecumam. Noslēdzoties gada pirmajam mēnesim, ir beidzies arī lasīšanas maratons. Kolekcijas grāmatas izlasīja un elektroniskās vērtēšanas anketas aizpildīja 35 dalībnieki. Paldies arī tiem 20 lasītājiem, kas apņēmības pilni iesaistījās šajā programmā, tomēr šoreiz mazliet pietrūka gribasspēka un palika pusceļā, izlasot pa vienai vai divām grāmatām. Vissirsnīgākais paldies 1. klases audzinātājai Aijai Driksnai un 2. klases skolotājai Ilutai Biķerniecei, kuras Bērnu žūrijā iesaistīja visus klases bērnus. Ar šīm klasēm tiksīmies februāra beigās jautrā noslēguma pasākumā, kur bērni saņems arī pateicības par ieguldīto darbu. Paldies Ļaudonas pagasta pārvaldei par atbalstu veicināšanas balviņu sarūpēšanā. Pateicības un veicināšanas balvas saņems arī bērni no citām klasēm - Enija Līna Elijāse (3. klase); Rēzija Grundmane, Undīne Holujova, Dārta Macijevska, Anna Diāna Šteinberga (4. klase); Elīna Kanapecka, Jautrīte Garuole (5. klase); Ernests Jonāns (6. klase).

14. februārī interesenti tika aicināti uz radošu tamborēšanas meistarklasi, kur centāmie radīt šī gada simbolu - žurciņu. Ar nožēlu jāatzīst, ka uz šādu aktivitāti interese nebija liela, kaut arī, manuprāt, Ļaudonā rokdarbiņu netrūkst. Paldies visiem, kas tomēr izrādīja interesi un atrada laiku sevis pilnveidošanai, apgūstot jaunas prasmes! Paldies mētrēnietei Lindai Ozoliņai, kas ar mums labprāt dalījās savās zināšanās! Darbiņi sanāca lieliski! Personīgi man ar savu veikumu izdevās iepriecināt savu meitiņu.

6. klases skolēnu radošā darbošanās ar 3D pildspalvām.

17. februārī radošas nodarbības ar 3D pildspalvām notika 6. klases skolēniem. Bērni, trenējot savu iztēli, ar interesi veidoja dažādus priekšmetus - brilles, spēļu metamo kauliņu, telpiskas figūras, nošu līnijas ar nošu atslēgu un notīm, Ļaudonas pagasta simboliku un citus priekšmetus.

Patika kāda puīša atziņa - "Tas ir tik forši - tas, tak ir 3D printeris tavās rokās!" Paldies skolotājai Selgai Balodei par bērnu iesaistīšanu bibliotēkas piedāvātajos pakalpojumos! Paldies 6. klasei par sarūpēto dāvinājumu - bērnu grāmatām. 3D pildspalvas tiek piedāvātas sadarbībā ar Madonas novada bibliotēkas Bērnu literatūras nodaļu. Pakalpojums pieejams arī citām klašu grupām, iepriekš piesakot un saskaņojot laikus.

Gads iesācies ar patīkamām ziņām lasītmiļiem. Bibliotēkas plaukti papildināti ar 17 jaunām grāmatām gan bērniem, gan **pieaugušajiem lasītājiem:**

- L. Brīdaka "Atbalss bez balss"
- D. Avotiņa "Ceļā"
- D. Judina "Dēls" (2. grāmata) - turpinājums romānam "Ēnas spoguļi"
- I. Bauere "Mazā klusā sirds"
- I. Dimante "Skaistuma impērija"
- L. Guļevska "Romāns Lācis. Sirds cilvēks"
- T. Margēvičs "Zirgu gaļas pārdevējs"
- R. Džoisā "Harolda Fraja neticamais svētceļojums"
- R. Džoisā "Mis Kvīnijas Henesijas mīlas dziesma"
- A. Maiklīdēss "Klusējošā paciente"
- R. Flanagan "Šaurais ceļš uz dziļajiem ziemeļiem"
- Ž. Dikērs "Stefānijas Meileres pazušana"

Bērniem:

- Dž. Grejs "Zvērači. Uzlidojums" (2. grāmata) "Zvērači. Baltās atraitnes atriebība" (3. grāmata) - turpinājumi grāmatai "Zvērači. Kraukļu vārdotājs"
- T. Parvela "Muris un Vufs ceļ mājā" (2. grāmata)
- L. Žutaute "Nekārtības rūķītis un negaidītais viesis" Pasakas un mīklas

Jaunumi bibliotēkas pakalpojumu jomā:

3td E-GRĀMATU bibliotēkas izmantošana – "3td E-GRĀMATU bibliotēka" ir pakalpojums, kas reģistrētajiem pašvaldību publisko bibliotēku lietotājiem piedāvā bez maksas lasīt e-grāmatas tiešsaistē mobilajā ierīcē vai datorā. Šo iespēju Valsts vienotajā bibliotēku informācijas sistēmā nodrošina Kultūras informācijas sistēmu centrs sadarbībā ar SIA "Tieto Latvia".

Piedāvājums vājredzīgajiem un neredzīgajiem - Ļaudonas pagasta bibliotēkai ir noslēgta vienošanās ar Latvijas Neredzīgo bibliotēku par sadarbību starpbibliotēku abonementa ietvaros, piedāvājot bibliotēkas lietotājiem (neredzīgiem, ar redzes traucējumiem vai ar citām lasīšanas grūtībām) pielāgotu literatūru (audio formātā, palielinātā drukā, Braila rakstā). Par šo piedāvāto iespēju interesēties bibliotēkā.

2020. gadā bibliotēkas darba laiks nemainīgs:

- P.O.C.P. no 9.00 līdz 17.00
- T. no 9.00 līdz 14.00 (katra mēneša 2. trešdiena slēgta - semināri, mācības)

Kontakttālrunis: 25620017

Informācija par bibliotēkas aktualitātēm meklējama Ļaudonas pagasta mājaslapā un Ļaudonas pagasta bibliotēkas Facebook lapā.

Uz sadarbību šajā gadā!

Ieva Skuške,
Ļaudonas bibliotēkas vadītāja

KULTŪRAS VĒSTIS

"Dziesmu putenis"

RTU vīru koris "Gaudeamus", priekšplānā mākslinieciskais vadītājs Ivars Cinkuss.

Lai arī šogad ziema nesniedz savas dabas dāvanas - sniegotas kupenas, mirdzoši baltus vakarus un reibinošus puteņus, tomēr 15. februāra vakarā Ļaudonā bija unikāla iespēja piedzīvot "Dziesmu puteni", kas aizrauj ar savu skanējumu un brīnišķīgajām balsīm.

Ar lielu prieku un lepnumu Ļaudonā uzņēmām labāko vīru kori Latvijā, kori, kas ir uzstājies uz lielākajām Latvijas un ārvalstu skatuvēm - Rīgas Tehniskās universitātes vīru kori "Gaudeamus". Kora aizsākums meklējams 1959. gadā.

Šī kora daudzveidīgais repertuārs sastāv no tradicionālās Rietumeiropas un latviešu klasikas līdz mūsdienām, ietver

dažādus žanrus, ieskaitot latviešu un citu tautasdziesmu kora aranžējumus, etnoroka projektus, bet galveno uzmanību pievēršot a cappella dziedāšanai. Kora "Gaudeamus" mākslinieciskais vadītājs ir Ivars Cinkuss. Cinkusa kungs pazīstams arī kā Vispārējo latviešu dziesmu svētku virsdiriģents.

Koncertā uzstājās arī mājinieki - Ļaudonas pagasta jauktais koris "Lai top!". Koris pagājušajā gadā atzīmēja savu 20 gadu pastāvēšanas jubileju. Ar lepnumu varam teikt, ka "Lai top!" noteikti ir labākais koris Madonas novadā un ar lepnumu turpina mūsu novadnieka Latvijas Operas dibinātāja Teodora Reitera aizsākto kormūzikas ceļu Ļaudonā.

1. rindas centrā no labās: koncertmeistares Ilze Tomsone un Sanita Ārenta, diriģenti Ivars Cinkuss un Jānis Trūps.

Koncerts bija patiesi fantastisks! Vīru harizma un viņu balsis pieskandināja Ļaudonas kultūras namu. Jo īpaši klātesošajiem patika kopkora izpildījums, kad dziesmās savijās "Gaudeamus" un "Lai top!" koristu balsis. To ne-

var aprakstīt, tas bija jādzird un jāredz. Paldies ikvienam, kurš atnāca! Ceram, ka šī muzikālā kora draudzība turpināsies.

Signes Prušakevičas,

Ļaudonas kultūras nama vadītājas, teksts un foto

Iepazīstot kultūras dzīvi pagastā

Kultūras nama vadītāja Signe kopā ar savu "ēnu" - Katrīnu Lukaševicu.

No 10. februāra A. Eglīša Ļaudonas vidusskolā norisinājās projektu nedēļa. Kā jau ierasts, šajās dienās skolēni iepazīst savu pagastu, izzinot dažādas jomas, kā arī padziļināti pēta sev interesējošas tēmas.

Arī Ļaudonas kultūras namā viesojās Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola 5. klase kopā ar skolotājām Elīnu Macijevsku un Ēriku Pommeri. Projektu nedēļas ietva-

Arī Jānis Krasnovs, Ļaudonā dzīvojošs aktīvs un atsaucīgs jaunietis, šogad devās "ēnot" kādu profesijas pārstāvi. Sazinājos ar viņu, lai lūgtu iespaidus par pavadīto dienu, esot Ļaudonas pagasta pārvaldes vadītāja "ēnai".

Šogad man bija iespēja kļūt par Ļaudonas pagasta pārvaldes vadītāja Artūra Portnova „ēnu” - redzēt, dzirdēt, izjust un piedalīties viņa ikdienas darbā. Visā dienas garumā saņēmu informāciju un pamācības par pārvaldnieka darbu. Sapratu, ka būtiskas ir savstarpējās attiecības ar cilvēkiem. Tas ļauj būt profesionālim darbā, darbā, ko mīli un dari no sirds.

Dienas sākumā diskutējām par mums pašiem - ļaudoniešiem. Prieec ļaudoniešu sirsnīgums, darbīgums, atsaucība. Pēc kopīgām pusdienām varēju apmeklēt sapulci, kura notika Madonas novada pašvaldībā, Saieta laukumā 1. Tajā piedalījās Madonas novada domes deputāti, pilsētas un pagastu pārvaldnieki.

Visas dienas garumā guvu tikai pozitīvus iespaidus, jo spēju būt blakus cilvēkam, kas iedvesmo un motīvē. Kopā pavadītais laiks bija ļoti nozīmīgs un atmiņā

ros skolēni kopā ar kultūras nama vadītāju izzināja un kopīgi darbojās tēmā "Tradīcijas".

Bet pēc kopīga darbiņa - jautra dejas skatuves prožektoru gaismā, kas skolēniem īpaši patika.

Savukārt 9. klases meitenes ciemojās, lai intervētu kultūras nama vadītāju un uzzinātu sev interesējošo par kultūras dzīvi Ļaudonā.

Paldies skolēniem par interesi!

Savukārt 12. februārī norisinājās "Ēnu diena". "Ēnu diena" ir pasaulē atpazīstama un atzīta *Junior Achievement* karjeras izglītības programma 1.-12. klašu skolēniem, kuras laikā skolēni apmeklē kādu darbavietu un 4 - 6 stundu garumā vēro interesējošās profesijas pārstāvja darba ikdienu. "Ēnu dienas" mērķis ir iepazīstināt skolēnus ar dažādu profesiju un nozaru prasībām, lai palīdzētu jauniešiem izvēlēties profesiju un atbilstoši sagatavotos darba tirgum. Šī ir programma, kas jau daudzus gadus sekmīgi iekļauj izglītības procesā karjeras jautājumus, rosinot jauniešus plānot savu nākotni jau skolas laikā. Veidojot sadarbību starp skolu, sabiedrību un darba vidi, "Ēnu diena" sekmē jauniešu integrāciju sabiedrībā un darba tirgū nākotnē.

Prieks, ka arī man šajā dienā bija sava "ēna" - Madonas Valsts ģimnāzijas 12. klases skolniece Katrīna Lukaševica. Katrīna savas studijas vēlas saistīt ar kultūras nozari, tādēļ vēlējās uzzināt ko vairāk par kultūras nama vadītājas darba ikdienu, darba organizēšanu un šī darba neredzamo pusi. Paldies Katrīnai par interesi un aizraujošo darba dienu!

Signe Prušakeviča,
Ļaudonas kultūras nama vadītāja

paliekošs. Diskusijas ar politiķiem lielai daļai cilvēku liekas garlaicīgas, bet, esot blakus Artūram, tās ir saistošas un interesantas. Artūrs pauž un pamato savu viedokli, pamāca, argumentē un pārliecina, ka vajag pastāvēt par sevi un savām interesēm. Tas ļauj saskatīt cilvēkus no cita skatupunkta. Pozitīva attieksme, iejūtība, uzklauššana, pārliecība ir īpašības, kuras no viņa var mācīties.

„Visu var panākt sarunājoties” - tā ir frāze, kas atspoguļo Artūra darbu, un „Ļaudona ir mans paradīzes stūrītis” - pauž viņa patieso būtību.

Esmu ļoti pateicīgs un priecīgs par šo iespēju! Novēlu, lai piepildās plānotais un realizējas iecerētās idejas!

Ar cieņu - **Jānis Krasnovs**

"Mežrozīte" ciemos pie Ritvara Toča, koku un augu vilnas meistara

K l u b i ņ a m "Mežrozīte" jaunā gada pirmā tikšanās bija noorganizēta Stalīdzānos, kur aktīvi darbojas koku un augu vilnas meistars Ritvars Točs. Viņš sevī atklājis senas baltu prasmes - izgatavot vilnu no kokiem, krūmiem un augiem. Mūsu senči bija gudri un talantīgi cilvēki. Un Ritvars nolēma pārmantot viņu gudrības, jo tā taču ir māksla,

ko piekopa mūsu senči. Tas ir ne tikai interesanti, bet arī ļoti vērtīgi, jo tas viss ir ārstniecisks materiāls. Ļoti iecienīta ir nātru un ugunspuķu vilna, kā arī ļoti vērtīga ir apses vilna, ko izmanto muguras un locītavu sāpju ārstēšanai, kā arī iekaisumiem. No koku un augu vilnas tiek gatavoti arī paklāji, nelieli audumi, cepures. Ļoti interesanta bija cepure, kas gatavota no liepas koka vilnas, un arī skaists bija ozolzīļu vainadziņš. Ozola un ābeles vilna tiek izmantota filcētiem materiāliem, lai sildītu kājas, kas ir ļoti veselīgs materiāls, tāpat kā ļoti veselīgi būtu valkāt nātru vilnas kreklu. No nātru vilnas var savērpēt plānāku dziju un uzpīt pīnīti - nēsāt ap galvu, lai noregulētu asinsspiedienu.

Tas ir tik interesanti, ka mēs pašas to varam izdarīt savām vajadzībām. Visstiprākais diegs sanākot no vītola vilnas, kas arī ļoti labi krāsojas un aužas, bet visvairāk vilnas var iegūt no vilku kūlas, kas atrodama purvā, un to dēvē par *purva aitiņu*. Mēs iepazīnāmies ar šiem vērtīgiem dabas materiāliem un to pielietošanu sadzīvē un veselības uzlabošanā. Bet to iegūšana tomēr ir sarežģīts un ilgs process, jo, piemēram, ozolam ir jāizstāv ūdenī divi gadi, tad tikai tas atdzīvojas, bet liepas ielaiž upītē ziemā un jau maijā izvelk ārā un var gatavot vilnu.

Tā patiesi ir apbrīnas vērts Ritvara darbošanās, ko ir iecienījuši daudzi cilvēki. Pieprasījums pēc viņa ražotajiem dabas materiāliem ir ļoti liels. Mēs iesakām arī citiem apciemot Ritvaru, iepazīties tuvāk, ko mums dod daba, jo mēs kopā ar viņu atklājam tik daudz ko jaunu un nezināmu par kokiem un augiem. Turklāt vēl bija prieks paklausīties viņa teiktās tautasdziesmu rindas par katru koku.

"Mežrozīte" izsaka sirsnīgu paldies pagasta pārvaldei un šoferītim Jurim par šo iespēju mums nokļūt skaistā dabas pasaulē.

Nelliņa Gaidlazda,
klubiņa vadītāja

LŪKOJOTIES VĒSTURĒ...

Lūkojies Ļaudonas kalnos un lejās...

Ļaudonā, Mētrienas kapsētā, ir vienkāršs, bet ļoti izteismīgs piemineklis ar akmenī veidotām rokām. Rokas... vienkārša darba cilvēka rokas.

Šī ir dzejnieka Jāzepa Osmaņa sievas Zigrīdas vecāku - Jūlija un Jertas Priežu - kapa vieta.

Priekš dzīvoja pašā Ļaudonas centrā, Brīvības ielā, pēc kara no jauna uzceltā mājā. Viņu meita Zigrīda, dzimusi 1932. gadā, mācījās Ļaudonas 7-gadīgajā skolā. Pēc Madonas vidusskolas absolvēšanas viņa studēja LVU Filoloģijas fakultātē, kur tad notika liktenīgā satikšanās ar Jāzepu Osmani, arī filoloģijas zinātņu studentu.

Kad topošais dzejnieks ieradās pie līgavas vecākiem

Priekš, viņš iepazīna un iemīlēja arī Ļaudonu un jo īpaši Aivieksti. Izrādījās, ka jauneklis ir kaislīgs makšķernieks un dabas mīļotājs. Viņš iepazīnās ar slavenajiem vietējiem makšķerniekiem un visai drīz kļuva par savējo - par ļaudonieti.

Nododu „Ļaudonas Vēstīm” J. Osmaņa dzejoli un viņa atmiņu stāstu par ļaudoniešiem.

Mazliet par to, kāda man saistība ar šiem unikālajiem darbiem.

2004. gada augustā Ļaudonā pulcējās mūsu radu saime,

turpinājums no 12. lpp.

kas nolēma, ka pēdējais laiks ķerties pie dzimtas koka izpētes, pie vēsturisko materiālu apzināšanas grāmatas izveidei. Par topošās grāmatas redaktoru izvēlējamies Talsos dzīvojošo radnieku Juri Jansonu. Jurim jau bija pieredze vēsturisku materiālu pētīšanā un apkopošanā. Mēs, pārējie, apņēmāmies aktīvi palīdzēt. Noteicām termiņus, tēmas, apzināmo radu loku. Mūsu pamatīgais darbs vainagojās ar panākumiem. 2008. gada 16. augustā Ļaudonas vidusskolā notika grāmatas „Raibu raibie raduraksti” atvēršanas svētki. Izrādījās, ka mūsu dzimtas kokā viens zars saistīts ar Zigrīdas mammu un viņas māsam, diemžēl Zigrīda 1990. gadā 58 gadu vecumā bija mirusi. Juris uzrunāja viņas vīru Jāzepu Osmani. Tā tapa gan „Radu rakstiem” veltītais dzejolis, gan šī sarakste. Dzejnieks slimības dēļ nevarēja piedalīties grāmatas atvēršanas svētkos, taču viņš sūtīja mums sveicienus. Īpaši saīļņots bija mūsu Juris Jansons. Viņš saņēma dāvanu - Jāzepa Osmaņa gleznotu Aiviekstes ainavu. Gadiem ejot, dzejnieks bija sācis arī gleznot. Kādā no viņa dzejoliem lasām: „Ar Daugavā pasmeltu saules staru es rakstīt un gleznot varu...” Mūža nogali Jāzepts pavadīja Ķegumā pie Daugavas. Viņš mira 2014. gadā.

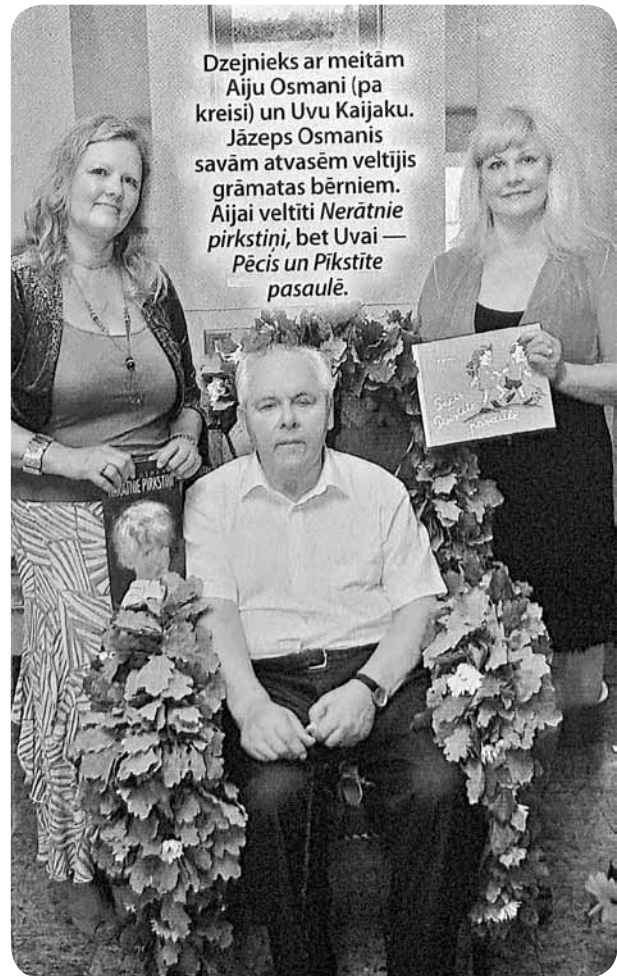
Zigrīda un Jāzepts Osmaņi ir apbedīti Rīgas Mežakapos.

Astrīda Aizsilniece

„Laulība ar Zigrīdu bija ilga un svētīga, iespaidiem, pārdzīvojumiem, veikumiem bagāta. Viņa man dāvāja divas man ļoti mīļas un jaukas meitas - Aiju un Uvu, savukārt Aija kuplināja mūsu dzimtu ar trim mazbērniem - Uviņu, Uģi un Dāvi, Uva - ar divām mazmeitiņām - Maiju un Lienīti.

Aija ir zvērināta advokāte, ievada mani vīra, ķirurga Egila, tuvinieku dzimtajā pusē - Ainažos, savukārt Uva, apdrošināšanas firmas darbiniece, pateicoties vīra Māra vecākiem, rakstnieku pārim Mārai Svīrei un Vladimiram Kajakam, satuvināja ar Staburagu. Viņu mājās, kas atrodas Daugavas kraujā, vīrs appludinātās Staburaga klints, bieži ciemojās Maija un Lienīte. Abām liktenis lēmis būt mūsu dienās Staburaga meitenēm.

Zigrīdai, ilggadējai Lauksaimniecības ministrijas izglītības nodaļas darbiniecei, piemita spēja un prasme saistīt ap mums cilvēkus. Mūsu draugu, paziņu loku veidoja galvenokārt tie rīdzinieki un ļaudonieši, mārčenieši un sāvēnieši, kas nāca no viņas radu puses. Tā bija Gobu ģimene, jau sākot ar Reitera kora kādreizējo dalībnieci Annu Gobu; Lankeviči, no kuriem visciešākās tuvības saites izveidojās ar Zigrīdas brālēnu Āriju; tāpat

Dzejnieks ar meitām Aiju Osmani (pa kreisi) un Uvu Kaijaku. Jāzepts Osmani savām atvasēm veltījis grāmatas bērniem. Aijai veltīti Nerātnie pirkstiņi, bet Uvai — Pēcis un Pīkstīte pasaulē.

visi Baumaņi; Eglīši; Sabuļi un daudzi citi. Tie visi bija vienkārši darba cilvēki ar īpatnēju ārieni un savdabīgiem raksturiem. Tāda bija mūžam labsirdīgā, strādīgā Zigrīdas tēva māsa Lote Priede jeb Mīlīte. Tāpat nenogurdināmā kapu kopēja, lielā grāmatniece, teicēja Ozola Milda; traktoristi Jāņi Eglīši - tēvs un dēls; un, protams, slavenā dzejnieka Andreja Eglīša brālis, ne mazāk slavens Ļaudonas muzikants Jānis Eglītis. Neaizstājamais trompetes pūtējs kādu laiku uz godībām brauca paškonstruētās motorragavās. Kad propelleris kādā naktī apcirta labajai rokai pirkstus, viņš turpināja spēlēt ar kreiso roku... Šo daudz interesanto ļaudoniešu pulkā gandrīz katru var apcerēt un apdzejot. Katram ir kas savs, kas neatkārtojams. Vēl gribas pieminēt populāro Ļaudonas mācītāju Baltiņu, viņš pēc zagsa mūs slepus salaulāja savās mājās... Un kā var aizmirst turīgo, ēverģēlisko vietējo budzi Gruzīņu, atjautīgos Aiviekstes zivju bendes - Ābolu un Šņori, tāpat galdniekmeistaru Auzīņu Valdi.

Ik gadus kopā ar Zigrīdu braucām uz Mētrienas kapu-svētkiem, uz daudziem Ļaudonas radu godiem, uz bērēm un atbērēm. Mēs bijām vedēji astoņiem pāriem. 35 gadu kāzu jubilejā mūs sveica mūsu meitas un salaulātie pāri. Gandrīz katrreiz, kopā sanākot, izskanēja kāds veltījums - vai nenopietns, vai rotaļīgs. Tie kalpoja noskaņas radīšanai, īsam pārdomu brīdim.

Mūs skāra laikmeta lielās kolīzijas. Zigrīdas brālis Ēvalds, iesaukts pretgaisa aizsardzības dienestā, tika aizrauts uz Vāciju un tur palika. Nošķirtība bija sāpīga, turklāt arī ilgus gadus slēpjama.

Jāzepts Osmani

Radu raksti

Lūkajos Ļaudonas kēnos un lejās,
Sievu un vīru raupjajās sejās,
Ķo esmu grūbējis, to esmu spējis -
datonju esmu tie saredeģis.

Metu es vīpuli Aiviekstes dēlī,
Zinu, ko svaucenes visraikāk mīlē.
Cik reizju esmu pie Aiviekstes bijis,
Tik esmu datonju saskatījis.

Redzējis, smēķis tie raifu esmu,
Cik reizju gūts bērņu bēru dresmu.
Mīkli tie redzēt, mīkli just - gara:
Zinu, ka tā ir datonja mana...

Lai cik es tālu no datonju būtu,
Ļaudonas krustmalnēm
Aiviekstes sātū -
Daudz tu ir bērnu, daudz tu ir krusti
Tādēļ, lai mūžam es datonju justu.

JĀZEPS OSMANIS

„Nerātni” jēms!
Cion, Jurim Jansonē kungam
cienā un pateicībā
par lielo darbu
Ļaudonas redzēstū,
noskaņrošanē -
Jāzepts Osmani
Rīga, 2019.

VECĀS SKOLAS LOGU STĀSTI

Arī februārī turpinās tēmas rubrikā „Vecās skolas logu stāsti”. Šoreiz **Sarmas Barkovskas**, Ļaudonas vidusskolas 2. izlaiduma (1956. g.) absolventes, atmiņu vēstījums par skolas gadiem, klasesbiedriem un skolotājiem, kas dāvājuši spēcīgu sirdsgudrību, kas autorē mitinās vēl šobaldien.

*Skola ir vienīgā vieta,
Kurā atmiņu zvans,
Vienojot paaudzes,
Cauri mūžībai skan.*

Tagadne nestāv uz vietas. Tā ar katru sekundi sper soli uz priekšu - pretī nākotnei. Tikai pagātne ir nemainīga. Mūža nogalē, kad nākotne vairs neko nesola, arvien spožākā gaismā it īpaši atmirzd ne ar ko nesalīdzināmie skolas gadi.

Manas skolas gaitas sākās Ļaudonas sešgadīgajā pamatskolā viņpus Aiviekstei 1943. gada rudenī, kara laikā. Par šo laiku man ir maz atmiņu. Atceros kopīgo rīta lūgšanu skolas zālē un skaistās luterāņu baznīcas apmeklējumu kopā ar skolotāju Vilmu Lauvu pēc Tēvreizes iemācīšanās ticības mācības stundās, kuras pasniedza mācītājs Vilis Goba. Diemžēl sasilimu ar garo klepu, kas ieilga, un mācības neturpināju. Tālāk mani mājās skoloja mamma.

1944. gada rudenī iestājos Mētrienas septiņgadīgās skolas 1. klasē, jo pēc Ļaudonas nodedzināšanas mums pajumti deva Vanagu ģimene Mētrienas pagasta „Rubeņos”. Šeit mani gaidīja pārsteigums - Ļaudonas skolas skolotāja Lauva. Viņa strādāja Mētrienas skolā, jo bija apprecējusies ar tās direktoru Jāni Antēnu.

2. klasē mana audzinātāja bija Kristīne Viksniņa. Vēlāk noskaidrojās, ka viņa ir audzinājusi manu tēvu Ļaudonas draudzes skolā, kuru viņš beidza 1923. gadā. Tikai toreiz viņa bija Zvaigznes jaunkundze. Ir saglabājušās tēva skolas liecības ar viņas parakstu.

Ļaudonas 7-gadīgās skolas 3. klasē iestājos 1946. gada rudenī, jo vecāki gatavojās atgriezties mājās. Dzīvošanai paredzētā saimniecības ēka bija tikpat kā pabeigta. Līdz tam dzīvoju pie Rozēm Avotu ielā, neilgi arī internātā.

Pirmajā skolas dienā klasē mani ieveda skolotāja Marta Židova - mūsu audzinātāja līdz 9. klasei - un par manu sola biedreni un draudzeni mūža garumā kļuva Aina Pusplatā. Mūs tuvināja raksturu saderība un lasītprīeks. Kad abas bi-

1948. gads. Ļaudonas pagasta nepilnās vidusskolas 4. klases izlaidums. 4. rindā pietkā no kreisās skolotāja Marta Židova; 5. rindā septītā no kreisās Sarma Barkovska.

jām izlasījušas vienu un to pašu grāmatu, ar mammas un internāta audzinātājas atļauju nakšņoju pie Ainas - pārrunājām lasīto. Atceros, ka „Mērnīeku laiku” apspriešana ieilga līdz vēlai naktij. Iedraudzējās arī ar citām meitenēm, jaunajos apstākļos man palīdzēja iejusties sirsnīgā, bet par mani vecākā Vera. Pie Ineses, Paulīnes un Vilmas ciemojos Kalnviršā.

Tā kā Mētrienas skolā mācījās apvienotajās klasēs, biju pārsteigta, ieraugot tik daudz skolēnu klasē - aptuveni 40. Kā jau pēc kara, visi bija pieticīgi ģērbusies.

Mūsu klasei bija viena no lielākajām telpām 2. stāvā, pa logiem bija redzams skolas parks, kas toreiz bija citāds. Parka vidū bija neliela lapene.

Skolotāja Židova mums mācīja krievu valodu un matemātiku līdz 5. klasei. Savu audzinātāju mēs apsviecām dzimšanas dienās ar manas mammas cepto kliņģeri, kas tajā laikā bija īpašs gardums.

Latviešu valodas skolotāja bija Elza Vītoliņa, viņa interesanti iztīrāja lasāmgabalus, parādot, ka no katra grāmatā ievietotā stāstiņa var mācīties. Skolotāja iemācīja, kā atcerēties vārdu „it kā” un „ikviens” rakstību („t” - saka tālāk, „k” - saka klāt). Šāds skaidrojums man ir palicis atmiņā joprojām.

Skolotāja Vītoliņa, ievērojusi manu aizraušanos ar lasīšanu, deva man lasīt savas grāmatas.

Rokrakstu veidošanai mums bija paredzēta glītrakstīšana, rakstījām ar spalvaskārtiem, kuros iestiprinājām rakstām-spalvas - tās bija dažādas. Tinti izsniedza skolotāju istabā. Tā bija pati mazākā telpa skolā, atradās blakus mūsu klasei. Dežūrskolotājs tinti, kas bieži bija violetā krāsā, no pudeles ielēja skolēnu mazajās pudelītēs. Tās stāvēja īpašos padziļinājumos uz soliēm. Tā kā tinte bija vajadzīga arī mājās, ar pudelītēm skolas somās dažreiz notika negadījumi, no kā cieta burtņīcas un grāmatas. Pēdējās klasēs bija izplatītas *atmiņu* klades, tās pārsvarā bija meitenēm. Klādēs rakstīja

1. rindā no kreisās: Arnis Markvarts, Jānis Kalniņš, Aivars Portnovs, Imants Kaminskis, Ojārs Veiss, Imants Skuja, Viesturs Reinšmits, Guntis Zommers, Roberts Drīvnīeks.
2. Rindā no kreisās: Velta Krastiņa, Nora Aizsilniece, Aina Pusplatā, Vizma Oša, Maiga Briede, sk. Marta Židova, Zigrīda Buiķe, Ruta Dolgova, Vīlma Veisa, Paulīna Stauža, Dzintra Sprōģe.

turpinājums no 14. lpp.

tai laikā populāru dziesmu vārdus, dzejas rindas vai kādu pamācošu izteicienu. Kurš prata labi zīmēt, papildināja savu ierakstu ar zīmējumu, populāras bija novelkamās bildītes, arī tās rotāja ierakstus.

Jautrību sagādāja Pelnu diena. Meitenes jau laikus no audumu atgriežumiem izsuva pēc iespējas skaistākus maisiņus. Tajos iebēra nedaudz pelnu un aizsēja. Ar vecu burtnīcu skavām Pelnu dienā maišiņi nemanot tika piekārti skolotāju apģērbam. Īpaši labi skavas iekārās adītās jakās. Tam bija vajadzīga zināma izveicība. Skolotājs, protams, izlikās, ka neko nemana.

Bija arī skumjš notikums. 1949. gada martā no mūsu klases izveda divas meitenes - Zinu Skrūzi un Margaritu Gavriļenko.

6. klasē skolēnu skaits bija krietni samazinājies. Sasnieguši 15 gadu vecumu, daži aizgāja uz profesionāli tehniskajām skolām, citi sāka strādāt. Mūsu klasei ierādīja mazāku telpu 1. stāvā - arī ar skatu uz parku.

Šajā laikā skolā sāka strādāt krievu valodas skolotājs Bronislavs Koskevičs un Vija Zviedre, kas mums mācīja konstitūciju un fiziku. Viņa bija no Valmieras, un bieži mums stāstīja par savas pilsētas ievērojamākajām un skaistākajām vietām.

Manai paaudzei eksāmeni sākās jau no 4. klases. 4. un 5. klasē bija četri eksāmeni. Beidzot 6. klasi, jau gatavojamies septiņiem eksāmeņiem - galvenajiem priekšmetiem pievienojās dabas mācība un ģeogrāfija. Tas bija satraukumiem pilns laiks. Atceros gatavošanos ģeogrāfijas eksāmenam. Gāju uz skolu mācīties pie kartes. Skolas parkā, sēdot uz segas, kopā ar internāta meitenēm pārrunājām biļešu saturu. Eksāmena dienā klasi uzposām ar meijām un pavasara ziediem vāzē.

Pēc eksāmeņiem mutvārdu priekšmetos, kad uzzinājām atzīmes, gājām bradāt pa akmeņaino Svētupi pie slūžām. Zem akmeņiem zēniem dažreiz izdevās noķert pa vēdzelei. Cik vienkāršas toreiz bija bērnu izpriecās!

Skolēnu skaits tā samazinājās, ka 7. klasi beidzām tikai deviņpadsmit. No tiem par vidusskolēniem kļuvām tikai septiņi. 8. klasē šim mazajam pulciņam pievienojās kaimiņu pagasta skolēni, kas gribēja mācīties vidusskolā.

Klases telpa mums bija 2. stāvā pie koka kāpnēm. Vidusskolā mainījās skolotāji. Latviešu valodu un literatūru mācīja Aleksandra Zvaigzne. Viņas prasmīgajā vadībā iemīlējām literatūru, pēc viņas skaidrojuma varēja izlasīt pat tik nopietnas grāmatas kā Aleksandra Radiščeva „Ceļojums no Pēterburgas uz Maskavu” un Garlība Merķeļa „Latvieši”. Kad iekļuvām Upīša „Zaļās zemes” tēlu pasaulē, šo apjomīgo romānu izlasījām ar interesi. Tajā laikā krievu literatūru mācīja gan krievu, gan latviešu valodas stundās. Krievu literatūru pasniedza Vladimirs Kaušs. Viņš jaunībā izglītību bija ieguvis Krievijā. Brīvdienās skolotāja Zvaigzne uzdeva mācīties no galvas Puškina un Ļermontova dzejoļus, jo ikdienā tam nepietika laika. Daiļliteratūrā bija jāsameklē

un jāizraksta desmit teikumi no katra palīgteikuma veida. Lielu vērību skolotāja pievērsa stila kļūdām sacerējumos, izskaidroja, kā var izteikties citādi. Skolotāja Zvaigzne bija ļoti prasīga. Nevienam pat neiedomājās sacerējumu nenodot laikā. Kad es Rīgā gatavojos iestāties LVU Bioloģijas fakultātē, skolotāja Zvaigzne lika valsts eksāmenu latviešu valodā neklātienē. Dzīvojām netālu viena no otras tagadējā Marijas ielā, satikāties nejausi. Pēc tam viņa centās man izrādīt Rīgu, atceros, ka aizbraucām uz Spilves lidostu.

Kad sākām mācīties 9. klasē, skolā sāka strādāt jauns skolotājs Pēteris Mihailovs - ļoti gudrs, ar vispusīgām zināšanām.

10. klasē par mūsu audzinātāju kļuva Alfrēds Indriks, kas ieradās no Valkas, sākumā bez ģimenes. Pirms kara viņš bija Lestenes luterāņu draudzes mācītājs. Uz Valku Indriksone ģimene bija pārcēlusies, lai izvairītos no represijām. Uzrakstot grāmatu „Ceļš uz patiesību”, viņš atteicās no savas reliģiskās pārliecības. Pateicoties labajai izglītībai, viņš varēja strādāt par skolotāju, mācīt latviešu valodu un vācu valodu, ko pilnībā pārvaldīja. Viņam bija daudz grāmatu vācu valodā.

Skolotājs Indriksone ieviesa skolā jauninājumu. Nedēļas beigās katru klasi novērtēja pēc vairākiem kritērijiem (sekmes, disciplīna, kavējumi). Pirmdienās kopsapulcē paziņoja rezultātus. Tāpēc bija burtnīcas, kurās skolēni paši ierakstīja disciplīnas pārkāpumus. Skolotājs Indriksone bija audzinātājs vidusskolas klasēs, arī manām jaunākajām māsām Astrīdai un Mārītei.

Beidzot 10. klasi, daļa skolēnu aizgāja uz skolām, kur varēja ātrāk iegūt profesiju. Valmieras piensaimniecības skolā iestājās Velta Krastiņa, Aldona Martinsonē un Vizma Oša.

Šajā laikā mūsu skolā strādāja arī Indulis Vagūzis, kas pasniedza zīmēšanu un rasēšanu, vienlaikus neklātienē studējot Mākslas akadēmijā. Toreiz nezinājām, ka mūsu skolotājs kļuvis ievērojams mākslinieks - gleznotājs, grafiķis, ilustrators. Viņš ir ilustrējis K. Skalbes pasaku „Kaķīša dzirnaviņas”, Aspazijas „Zila debess zelta mākoņos” u.c.

11. klasē palikām tikai septiņi: Nora Aizsliniece (skolā biju pieteikta ar otro vārdu, savukārt uzvārds mainījās pēc precībām), Jānis Āboliņš, Maiga Briede, Aivars Portnovs, Aina Pusplātā, Vilma Veisa. Mūs iemitināja 3. stāva telpā, kur stāvēja kartes. Varējām sasēsties trīs solos. Blakus māsās istabās kā putnu būrīšos dzīvoja skolotājas Apsīte un Zvaigzne.

Šoreiz pa klases logu bija redzams vēl neliels debess gabaliņš, taču arī šim logam ir savs stāsts. Tas vēsta par draudzīgu, saliedētu klasi, kas bija kā viena ģimene, uz kuru var vienmēr palauties. Mācības mums visiem bija pirmajā vietā. Aina, Aivaram un Maigai ļoti padēvēs matemātika, pārējiem stāstāmie priekšmeti. Es ar prieku mācījos literatūru, savās zināšanās labprāt dalījos ar citiem.

turpinājums 16. lpp.

turpinājums no 15. lpp.

Aivars bija mūsu klases sportists, kas guva panākumus riteņbraukšanā un slēpošanā, viņš dejoja arī skolotājas Apsītes vadītajā tautu deju kolektīvā. Jānim padevās *dzejošana*. Katram no mums, arī audzinātājam, viņš veltīja savas vārsmas. Aina vēl tagad tās atceras. Diemžēl piedzīvojām nepatīkamus pārsteigumus - Jānis tika izslēgts no skolas smēķēšanas dēļ. Nelīdzēja ne lūgumi, ne asaras, jo lēmums bija negrozāms. 11. klasi Jānis beidza Jēkabpils vidusskolā.

Skolotājs Alfrēds Indriksons - Sarmas Barkovskas 10. un 11. klases audzinātājs.

Nepatīkšanas turpinājās. Aivaru iesauca dienestā. Nevarējām pieļaut, ka viņš nepabeidz vidusskolu. Vērsāmies pēc palīdzības pie toreiz tik iedarbīgā laikraksta „Cīņa”. Mūsu audzinātājs rakstīja iesniegumu Latvijas PSR Kara komisariātam, lūdzot Aivaram dot iespēju turpināt mācīties. Kopīgo pūliņu rezultātā iesaukumu atlika.

Visi turpinājām čakli mācīties. Tas bija redzams arī sekmju grafikā pie klases durvīm. Uz milimetru papīra ar atšķirīgām krāsām zīmējām līknes, ko ieguvām, katru dienu aprēķinot savu vidējo atzīmi. Tas iedvesmoja.

Klases ikdienas dzīvi atspoguļoja dienasgrāmata, kurā pēc kārtas atspoguļoja svarīgāko.

1. rindā no kreisās: Artūrs Portnovs, Viesturs Reinšmits, 2. Rindā no kreisās: Aina Pusplatā, Nora Aizsilniece, audzin. Alfrēds Indriksons, Maiga Briede, Vilma Veisa.

Gatavojamies lielajam lidojumam, kuram spārnus deva mūsu mīļie skolotāji.

Mēs viņus nepievīlam, jo visi iekļuvām izvēlētajās mācību iestādēs, izturot konkursu.

Rīgā joprojām turējamies kopā. Apmeklējam visas iespējamās teātra izrādes, iepazīnām pilsētu, atzīmējam dzimšanas dienas. Jebkurā brīdī bijām gatavi cits citam palīdzēt.

Kad sākām strādāt, mūsu ceļi šķīrās, taču tāpat zinājām visu cits par citu. Vēl tagad sazinos ar Ainu, Aivaru un Vilmu. Šeit ir arī daļa no viņu atmiņām.

1965. gadā dzīves līkloči mani, nu jau kā skolotāju, atveda atpakaļ uz Ļaudonas veco skolu. Bet par to citreiz.

Sarma Barkovska
Foto no personīgā arhīva

VĒSTIS NO ĻAUDONAS EVANĢĒLISKI LUTERISKĀS DRAUDZES

Draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu pl.16.00 Ļaudonā, Dambja ielā 8, Kristus Augšāmcēlies kapelā.

Ļaudonas evanģēliski luteriskā draudze aicina uz kristību un iesvētes mācībām. Pieteikties pie draudzes mācītāja Guntara Agates Paegļa pa tel. 25669667. Iespējamais iesvētes laiks uz Vasarsvētkiem.

Kristus augšāmcēlies!

NĀVE? Vai es miršu? Nāve ir lielākā Dieva dāvana katram no mums - vai tiešām?

Kristīgā reliģija 2020 gadus nerimstoši uzbāžas ar šo absurdo, neticamo vēstījumu. Nāve ir Dieva dāvana! Nāve ir ceļš, kurš ir obligāts, kurš Jēzum Kristum ticīgajiem dāvā mūžīgo dzīvību. Izejot cauri nāves vārtiem, Kristum ticīgais ieiet paradīzē - neticami, taču tieši tam Jēzum ticīgais tic.

Ticīgo pestītājs Jēzus Kristus Ģetzemanes dārzā, sastopoties ar Dieva dāvanu - nāvi, svīda asins sviedrus, un es domāju, ka Kristum bija bail iet cauri nāves vārtiem, par spīti tam, ka Jēzus zināja, ka ir paradīzē.

Katrs, kas pieder pie kristīgās reliģijas, zina, ka ir mūžīgā dzīvība, un tomēr mums ir bail iet nāves vārtiem cauri. Es ticu, ka Jēzus ir Dieva dēls, un Bībele, kura ir kristīgās reliģijas ticības mācība, Jāņa evanģēlija 3. nodaļas 16. pantā liecina: „Jo Dievs tā pasauli mīlēja, ka deva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas uz viņu tic, nepazūd, bet iegūst mūžīgo dzīvību.”

Kristīgā reliģija ir dāvana, kuru Kristus ir dāvinājis katram, kas ir izredzēts iegūt mūžīgo dzīvību.

Kas tad ir izredzēts? Bībelē ir līdziība, kuru Jēzus stāsta par aicinātajiem un izredzētajiem. Mēģināšu to nedaudz pārstāstīt.

Mūsdienās tā varētu skanēt šādi: „Manā galvā ir dažādas domas par dievu, par mani un dažādas citas. Tas ir aicinājums manī, kad es izvēlos kādu no domām un sāku darboties, tad es kļūstu izredzēts tajā domā, ko izvēlos. Piemēram, mani draugi mani aicina ieraut *graķīti*, un es dodos iedzert ar

Kādā no marta svētdienām pēc dievkalpojuma būs iespēja noskatīties režisora un operatora Uģa Bērziņa biogrāfisko filmu “Kalps” par Latvijas Evāņģēliski luteriskās baznīcas arhibīskapu Jāni Vanagu.

Jānis Uberts,

Ļaudonas evāņģēliski luteriskās draudzes priekšnieks

draugiem. Es kļūstu izredzēts kopā ar draugiem, un apkārtējie šo izredzētību sauc par dzērājiem, alkoholiķiem, *pudeles brāļiem*.

Mūsdienā datoru pasaulē līdzīgi gribas atpūsties, un aicinājums ir *sedēt* telefonā, datorā, un mēs paklausām un izvēlamies globālajā tīmeklī to, ar ko pavadām laiku - kādu spēli vai jebko, kas mums tur interesē, un Bībeles valodā mēs kļūstam izredzēti globālā tīmekļa lietotāji. Vienkārsā valodā - atkarīgi no interneta.

Cilvēks savā galvā domā par kristīgo reliģiju, dievu, ticību. Bībeles valodā viņš tiek aicināts. Cilvēks dodas pie kristiešiem uzzināt šos jautājumus un pavada laiku baznīcā. Bībeles valodā viņš no aicinātā kļūst par izredzēto. Vienkārsā valodā viņš kļūst par sektantu, muļķi, un droši vien pasaulei vēl ir daudz citu epitētu, kuri apzīmē to, kas ir izredzēts Jēzū Kristū.

Līdziība mums parāda, ka ir daudz aicinājumu un izredzētību, un mūsu izredzētība ir atkarīga no aicinājuma, kuram paklausām.

Nāve ir brīnišķīga ar to, ka par to mums nav varas. Visi esam izredzēti. Visi mirsim. Visi neiegūst paradīzi.

Svētīgi jūs esat, kas atsaucas uz aicinājumu un kļūst par izredzētajiem Jēzū mūsu Pestītājā, kurš izgāja cauri nāvei un augšāmcēlās, lai tie, kas Kristum tic, iegūtu mūžīgo dzīvību paradīzē.

Guntars Agate Paeglis,
Ļaudonas luteriskās draudzes palīgmācītājs Mg.theol.

KULTŪRAS PASĀKUMI MADONAS NOVADĀ

Teātris "Panna" un Zane Daudziņa skatītājiem piedāvā jaunu *stand-up* komēdiju - A. Birbele "Sieviete kā konfekte"

28. martā no plkst. 18.00 līdz 19.30 Madonas pilsētas kultūras namā, Raiņa ielā 12, jaunā komēdija ir likumsakarīgs turpinājums izrādei "Tāda es esmu", kas kopā ar aktrisi Zani Daudziņu un režisoru Juri Rijnieku dzīvo uz Latvijas skatuvēm jau 10 gadus un apstiprina to, ko par sevi jāsaka katrai Latvijas sievietei: "Tāda es esmu - sieviete kā konfekte!" Ko darīt, ja cienījamā vecumā esat nonākusi ne visai cienīgā situācijā? Ko darīt, ja gribas šokolādi, bet viss, ko dzīve piedāvā, ir izlauzt zobus pret ledenēm? Teātra "Panna" jaunā izrāde "Sieviete kā konfekte" ir stāsts par sievieti, kura prot izgludināt saburzīto konfekšu papīrīti un padarīt sevi par gardumu, kuram nekad nebeidzas derīguma termiņš.

Tas bija ne tik sen, kad mūsu padomju sievietes, lai kur vadītu savas darba gaitas - skolās, slimnīcās vai aiz veikalu letēm, savos 55 gados bija pelnījušas apsiet laktiņus un apsēsties ar "Daiļradē" ražotajām segām pārklātajos klubkrēslos, lai adītu zeķes un dotu viedus padomus jaunajiem, kuriem vēl tik daudz dzīvē jāpaveic.

Šodien sievietei 58 gadu vecumā saņemts maģistra diploms biznesa vadībā. Bērni viņai sagādājuši jauno *MacBook Pro*, lai māmiņai ērtāk veikt nepieciešamos darbus kafejnīcās vadīšanā. "Nav laika apstāties," saka mūsdienu sieviete un iekāpj savā BMW markas automašīnā, aiztraucot pilsētas rosīgajās ielās, lai palielinātu apgrozījumu un sasniegtu izvirzītos augstos mērķus.

Tikai 50 gadi šķir mūs no tā laika. Tas ir daudz vai maz? Esam šķērsojuši gadsimtu robežas, nosvinējuši valsts simtgadi, un daudzas sievietes, kārtējo dzīves desmitgadi nosvinot, atskatās uz noietu ceļu un jautā: "Kas tālāk?"

Kas tālāk, ja tev ir 30, 40, 50 un vairāk? Vai ir kas tālāk? Ir!

Visi esam redzējuši apsveikuma kartītes, kur pie puķēm blakus tie cipari - 30, 40, 50 un vairāk. Mēs vēl nezinām, kā ir saņemt kartīti ar savu vārdu un 100, bet mēs varam pastāstīt par sievieti, kura nesen saņēmusi kartīti ar 50.

Sieviete joprojām ir labākais, kas Latvijā ir! To izrādē atgādinās aktrise Zane Daudziņa, režisors Juris Rijnieks, dramaturģe Aiva Birbele, scenogrāfs Ivars Noviks, kostīmu māksliniece Una Bērziņa un izrāžu apvienības „Panna” komanda.

Izrāde divās daļās ar starpbrīdi.

Izrāde nav paredzēta bērnu auditorijai.

Biļetes cenas - 8.00, 10.00, 12.00, 15.00 EUR

Biļešu iepriekšpārdošana: www.bilesuparadize.lv, kā arī visās "Biļešu paradīzes" kasēs. Madonā - kinoteātra "Vidzeme", Tirgus ielā 5, un Madonas pilsētas kultūras nama, Raiņa ielā 12, kasēs.

Aija Špure, Madonas pilsētas
kultūras nama atpūtas pasākumu organizatore

NEBŪSIM VIENALDŽĪGI!

Katru dienu Latvijā meklēšanā tiek izsludināts arvien vairāk cilvēku, un arī mūsu pašu pagastā bezvēsts ir pazudusi persona. Saņēmu ziņu, kas aicina lūkoties sev apkārt, nebūt vienaldzīgam un nestāvēt malā, ja tiek pamanīta persona, kas izskatās apjukusi, ne "savā ādā" un no malas izskatās, ka tā dodas sev nezināmā virzienā.

Runa ir par Antonu Šķēli, kas, norūpējies par savu sievu Leontīni, ar mani sazinājās, paužot lūgumu publicēt sludinājumu, kas mudina būt acīgiem.

„Ja, jūs, ļaudonieši, ejot vai braucot pa ceļam Ļaudonā (liela iespējamība, ka bērnudārza, Avotu ielas apkaimē, bet nav izslēgta arī cita vieta Ļaudonā) pamanāt sievieti pelēkā jakā ar svītrām, ar diviem īsiem krukliem/ vienu krukli, var gadīties, ka arī bez neviena krukla, apturiet šo sievieti! Leontīnei ir veselības problēmas, un reizēm viņa zaudē apziņu, kas liek Leontīnei, daudz nedomājot, aiziet prom no mājvietas. Un tomēr es lūdzu - aprunājieties pajautājot: „Kur jūs dodaties?” Ja ir laiks, tad pavadiet viņu uz mājām - Avotu ielā 16, bet, ja ir laika trūkums, tad sazinieties ar mani - Antonu Šķēli, tel. nr. 22440564. Jebkāds palīdzības veids tiks novērtēts ar atlīdzību.”

Es lūdzu katru ļaudonieti nebūt vienaldzīgiem pret apkārtesošajiem cilvēkiem. Būsim ieinteresēti arī par citu labklājību domās un sajūtās! Redzot kādu garāmejojot ar seju, kas vērsta pret asfaltu, nekautrējieties uzrunāt - pasveicināt, apvaicāties par pašsajūtu. Mūsu pagasta iedzīvotāju jau tā ir maz. Tā ir tik lieliska iespēja, lai izjustu kopības sajūtu - sajūtu, kas mudina katru apkārtējo uzskatīt par ģimenes locekli.

Katrīna Kļaviņa

ATVADOTIES...

... tajās lapās, ko mūžības vēji nu šķirsta,
Paliek cilvēka mūžs ...

(Z.Purvs)

ĀRIJA MŪRMANE

(24.10.1930.- 24.01.2020.)

Dziļās skumjās atvadāties no ilg-gadējās Ļaudonas vidusskolas latviešu valodas un literatūras skolotājas – no personības, kura prata uzrunāt gan skolēnu, gan pieaugušo, apjautāties katram satiktajam absolventam, kā tagad klājas.

Dzimusi Ļaudonā amatnieka ģimenē, skolas gaitas uzsākusi 1939. gadā Ļaudonas 6-klasīgajā pamatskolā, vēlāk mācījusies Madonas vidusskolā. Mīļākie mācību priekšmeti bija latviešu valoda un literatūra, vācu un krievu valoda. Jau vidusskolas klasēs bija izlēmusi savu darba mūžu veltīt skolotājas darbam, tāpēc nākotnes nodomi saistīti ar studijām Latvijas Valsts pedagoģiskajā institūtā.

Ar pateicību tika pieņemts darba piedāvājums strādāt Ļaudonas vidusskolā, jo klusībā sen tika sapņots par iespēju strādāt dzimtajā pagastā - tuvāk savai mātei, saviem cilvēkiem. Tā sanāca 5 darba gadus pavadīt citās skolās un 32 gadus Ļaudonas vidusskolā - līdz aiziešanai pensijā 1991. gadā.

Skolotājai vienmēr prieku sagādāja došanās uz kursiem, jo tajos bija iespēja tikties ar aroda kolēģiem, gūt jaunas ierosmes un zināšanas, bija lieliska izdevība noskatīties izrādes Rīgas teātros.

Skolotāja daudzu gadu garumā bija Goda ceremoniju vadītāja. Viņa uzskatīja, ka ir svarīgi uzturēt latviešu tradīcijas un nodot tās nākamajām paaudzēm.

Ārijas Mūrmanes mūža garumā mīlākā nodarbošanās bija grāmatu lasīšana un teātris. Ar īpašu prieku darbojās teātra izrādēs: J.Raiņa lugā „Pūt, vējiņi!”, J.Janševska romāna „Dzimtene” dramatisējumā, kopā ar skolēniem E.Vulfa komēdijā „Līnis murdā”.

Ļaudoniešu atmiņās paliks skolotājas prasme sarast citus un uz klausīt, ikdienas steigā uzrunāt un apjautāties par skolas gaitām, par veselību, par bērnu panākumiem.

To ļaudoniešu sirdīs, ar kuriem kopā tika strādāts, viņa paliks kā zinoša un prasmīga latviešu valodas skolotāja, darbā vienmēr precīza, ar augstu atbildības sajūtu, vienmēr dzīvespriecīga un sirsnīga, korekta pret kolēģiem.

Ar gaišām atmiņām un izsakot patiesu līdzjūtību skolotājas Ārijas Mūrmanes tuviniekiem -

Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas kolektīvs

PASĀKUMU AFIŠA

Ļaudonas kultūras namā

28. februārī plkst.18.00 skaņu meditācija
Ieeja - ziedojums

5. martā plkst.19.00 komēdija - “Klases salidojums 2”
Ieeja - 3,00 eiro
Vecuma ierobežojums - 16+

6. martā plkst.18.00 bērnu deju koncerts “Prieks dejā”
Ieeja - bez maksas

12. martā plkst.19.00 animācijas filma “Projām”
Ieeja - 3,00 eiro
Vecuma ierobežojums - 7+

28. martā plkst.16.00 Lubānas amatiereteātra “Priekšspēle” viesizrāde - sadzīviska komēdija “Kaudzēm naudas”
Ieeja - 2,00 eiro

7. aprīlī plkst.15.00 A. Eglīša Ļaudonas vidusskolā leļļu teātris “Tims” viesojas ar koncertprogrammu “Mežā...”
Ieeja - 2,00 eiro

Dziesmots stāsts par Latvijas skaistāko, dārgāko, veselīgāko. Stāsts par mežu.

Saudzējot un vairojot Latvijas zeltu, mēs iegūstam daudzas sev un sadzīvei nepieciešamas lietas, tai skaitā arī grāmatas.

Un grāmatās mēs atkal uzzinām par mežu. Neaizmirsīsim arī par uzvedību un piesardzību, atrodoties mežā!

Tas viss muzikāli interaktīvā koncertprogrammā.

11. aprīlī plkst.11.00 Lieldienu pasākums bērniem
Sekojiēt pasākuma sīkākai informācijai!

12. aprīlī plkst.19.00 A. Eglīša Ļaudonas vidusskolas sporta zālē Lieldienu deju sadancis
Ieeja - bez maksas

12. aprīlī plkst.22.00 balle kopā ar Aldi Grandānu
Ieeja - 3,00 eiro

JAUNUMI VEIKALĀ „KATRAM”

Saviem pircējiem sākam piedāvāt uz vietas veikalā ceptu karstu maizīti un smalkmaizītes. Jūsu izvēlei ir *Mājas gaišā rudzu maize, tumšā ciabatta, rudzu maize ar speķi (ļoti garda), saldskābmaize ar sēkliņām, buljona pīrādžiņi un bulciņas*. Pieņemam pasūtījumus arī pa telefoniem: **64823515 un 26444608 vai uz vietas veikalā**, tad izcepsim svaigu un karstu produkciju tieši jums vēlamajā laikā.

Un vēl veikalā esam uzstādījuši profesionālu kafijas automātu, lai sāktu piedāvāt iespēju nopirkt garšīgo itāļu kafiju *Lavazza*.

Indra Viksna

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Ļaudonas pagasta pārvalde, LV 4862, Madonas novads, Reģ. apl. Nr. 1426

Redaktore - Katrīna Melānija Kļaviņa. Redaktora tālrunu nr.: 64823464, mob.t. 26383881, e-pasts: laudonas.vestis@inbox.lv

Iespiests: SIA "Erante" Madonā, Saieta laukums 2, LV 4801, Madona

Metiens 500 eks. Datorsalikums. Ofsets piedoms. Avīzi var lasīt internetā: www.laudona.lv

Iznāk vienu reizi mēnesī. Materiālus avīzei iesniegt līdz katra mēneša 10. datumam.